

**Participation and Interaction in Projects
A Game-Theoretic Analysis**

Polevoy, Gleb

DOI

[10.4233/uuid:b40d40dd-f155-4b60-a245-04bdd0760861](https://doi.org/10.4233/uuid:b40d40dd-f155-4b60-a245-04bdd0760861)

Publication date

2016

Document Version

Final published version

Citation (APA)

Polevoy, G. (2016). *Participation and Interaction in Projects: A Game-Theoretic Analysis*. [Dissertation (TU Delft), Delft University of Technology]. <https://doi.org/10.4233/uuid:b40d40dd-f155-4b60-a245-04bdd0760861>

Important note

To cite this publication, please use the final published version (if applicable).
Please check the document version above.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download, forward or distribute the text or part of it, without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license such as Creative Commons.

Takedown policy

Please contact us and provide details if you believe this document breaches copyrights.
We will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Propositions

accompanying the dissertation

PARTICIPATION AND INTERACTION IN PROJECTS

A GAME-THEORETIC ANALYSIS

by

Gleb POLEVOY

1. In the long run, improved coordination increases the social welfare more than increased budgets do. (This thesis, Chapter 3, Theorems 9 and 12.)
2. Applying a minimum threshold on paper quality improves the quality of a conference more than using a quota system. (This thesis, Chapter 3, Theorems 9, 11, 12, and 14.)
3. In the long run, agents in a reciprocally interacting group behave similarly to each other. (This thesis, Chapter 4, Theorem 20.)
4. If giving costs less than receiving, it is better to follow the example of those who give most. (This thesis, Chapter 5, Propositions 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, and 17.)
5. A prolific debate requires the participants to forgo their ego.
6. Even results of applied research are more important to science than to society.
7. The satisfaction of a researcher is inversely correlated to the amount of unpublishable intermediate steps done before achieving a result.
8. The crowd can contribute to proving and developing formal theorems.
9. Limiting literature research is expedient for research.
10. A great thesis proposition is one you already knew but could not formulate.

These propositions are regarded as opposable and defensible, and have been approved as such by the promotor prof. dr. C. Witteveen and prof. dr. C.M. Jonker.

Stellingen

behorende bij het proefschrift

PARTICIPATION AND INTERACTION IN PROJECTS

A GAME-THEORETIC ANALYSIS

door

Gleb POLEVOY

1. Op de lange termijn, verhoogt een verbeterde coördinatie de sociale verwaart meer dan verhoogde begrotingen. (Dit proefschrift, Hoofdstuk 3, Stellingen 9 en 12.)
2. Het zetten van een minimale drempel op de kwaliteit van een artikel maakt de kwaliteit van de conferentie beter dan het quotumsysteem. (Dit proefschrift, Hoofdstuk 3, Stellingen 9, 11, 12, en 14.)
3. Op de lange termijn gedragen agenten in een wederzijds interacterende groep zich gelijk aan elkaar. (Dit proefschrift, Hoofdstuk 4, Stelling 20.)
4. Als geven goedkoper is dan ontvangen, is het het meest nuttig om het voorbeeld van diegenen te volgen die het meeste geven. (Dit proefschrift, Hoofdstuk 5, Propositions 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, en 17.)
5. Een vruchtbaar debat vereist dat de deelnemers hun ego opzij zetten.
6. Zelfs de resultaten van toegepast onderzoek zijn belangrijker voor de wetenschap dan voor de samenleving.
7. De tevredenheid van een onderzoeker is omgekeerd evenredig met het aantal niet publiceerbare tussenstapjes die gedaan zijn voordat het doel bereikt is.
8. Het publiek kan bijdragen aan het bewijzen van en de ontwikkeling van formele stellingen.
9. Het beperken van literatuuronderzoek is wenselijk voor onderzoek.
10. Een geweldige stelling is een stelling die je al kende maar niet onder woorden kon brengen.

Deze stellingen worden opponeerbaar en verdedigbaar geacht en zijn als zodanig goedgekeurd door de promotor prof. dr. C.M. Jonker and prof. dr. C. Witteveen.